

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 251/2022
12.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Властимир Симоновић, адвокат из ..., против туженог Града Лесковаца, кога заступа Градско правобранилаштво Града Лесковаца, ради дуга, одлучујући о сукобу надлежности између Вишег суда у Лесковцу и Апелационог суда у Нишу, у седници одржаној 12.05.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За одлучивање о жалби туженог изјављеној против решења Основног суда у Лесковцу П 2533/20 од 03.02.2022. године, **НАДЛЕЖАН ЈЕ** Апелациони суд у Нишу.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Лесковцу поднео тужбу против туженог 11.05.2017. године и у тужби је означена вредност предмета спора на 3.295.250,93 динара.

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 2533/20 од 25.03.2021. године усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му исплати износ од 3.295.250,93 динара динара и то појединачно наведене месечне новчане износе са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа до исплате (све ближе наведено и опредељено овим ставом изреке) као и трошкове парничног и извршног поступка.

Против наведене пресуде тужени је изјавио жалбу 28.04.2021. године. Поднеском од 15.06.2021. године, тужилац је предложио да се наведена пресуда исправи (у 6. и 56. реду изреке), због очигледне техничке грешке у писању. Поступајући по предлогу тужиоца Основни суд у Лесковцу је решењем П 2533/20 од 03.02.2022. године, исправио првостепену пресуду у ставу првом у 6. реду тако што је уместо износа 3.295.250,93 динара уписан износ од 3.423,007,00 динара и у 56. реду тако што је брисан износ од 6.545.835,04 динара, а уписан 6.454.835,04 динара.

Против решења Основног суда у Лесковцу П 2533/20 од 03.02.2022. године, тужени је изјавио жалбу. Спис предмета је уз пропратни акт достављен је Апелационом суду у Нишу, који је решењем Гж 791/22 од 16.03.2022. године, исте вратио Основном суду у Лесковцу ради даљег поступања по жалби на решење о исправци.

Решењем Гж 901/22 од 31.03.2022. године, Виши суд у Лесковцу се огласио стварно ненадлежним за одлучивање по жалби заступника туженог на решење о исправци, са образложењем да је наведено решење саставни део првостепене пресуде и да се о њему не може одлучивати одвојено будући да је против првостепене пресуде већ изјављена жалба и списе је доставио Апелационом суду у Нишу као стварно надлежном суду ради одлучивања о изјављеним жалбама.

Апелациони суд у Нишу није прихватио надлежност за одлучивање по жалби туженог на решење о исправци, већ је списе предмета уз допис Гж 791/22 од 26.04.2022. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности на основу члана 22. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08...87/18), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање о изјављеној жалби против решења о исправци надлежан Апелациони суд у Нишу.

Према члану 23. став 2. тачка 3. Закона о уређењу судова виши суд у другом степену одлучује о жалбама на одлуке основних судова и то на решења о грађанскоправним споровима, на пресуде у споровима мале вредности и у ванпарничним поступцима. Чланом 24. став 1. тачка 3. истог закона апелациони суд одлучује о жалбама на пресуде основних судова у грађанскоправним споровима ако за одлучивање није надлежан виши суд.

Чланом 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности у смислу ове главе они спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Према томе, како се жалбом заступника туженог побија решење Основног суда у Лесковцу П 2533/20 од 03.02.2022. године, којим се исправља пресуда Основног суда у Лесковцу П 2533/20 од 25.03.2021. године у делу где се уместо износа 3.295.250,93 динара, уписује износ од 3.413,007,00 динара, па с обзиром на то да се жалбом заступника туженог побија првостепена пресуда од 25.03.2021. године у погледу главног захтева и у погледу износа на који се односи исправка пресуде, то је побијано решење о исправци саставни део наведене пресуде у смислу члана 362. ЗПП и о њему се не може одлучивати одвојено, па код чињенице да се не ради о спору мале вредности, за одлучивање о изјављеној жалби против решења о исправци надлежан је Апелациони суд у Нишу на основу члана 24. Закона о уређењу судова, који је надлежан за одлучивање о жалби туженог изјављеној на пресуду.

На основу члана 22. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић